

но ѡкончаніе въ прѡстыятъ ѡзыкъ, н. п. ѡтъ раздрѡвляю раздрѡвляемъ или раздрѡвѣваемъ, премѣняю премѣняемъ, или промѣнѣваемъ, раздѣляю раздѣляемъ, склоняю склоняемъ или склонѣваемъ, ѡскорбяю ѡскорбяемъ или ѡскорѣваемъ, ѡбвѣляю ѡбвѣляемъ или ѡбвѣѣваемъ, ѡзобляю ѡзобляемъ или ѡзобѣваемъ, и другіи такіа многое множество. Извѣждатсе ѡтъ тѣка, знамъ и ѡмъ, кой то се ѡтносятъ на второе то сопряженіе, за что второе то и третье то лице прѣкатъ на ешъ, и е, знамъ, знаешъ, знае, ѡмъ, ѡдѣшъ, ѡдѣ, затокасе дѣматъ и, знаемъ, ѡдѣмъ, за ради второе то и третье то лице.

„Тако и средни те, сир. кой то неслѡупотребителни въ страдателныятъ залогъ, н. п. лѣтѣваемъ, зимѣваемъ, знамъ, бѣваемъ, вѣгамъ, почиваемъ, оумираемъ, воскресѣваемъ, ставаемъ, падаемъ, сѣдѣваемъ, и другіи такіа що принадлежатъ здѣ (38.)

Залогъ страдателный.

Страдателни те глаголи (въ Българскіятъ ѡзыкъ) начертѣватсе непремѣнно въ сѣчки те времена, какъ то и дѣйствителни те, съ това токмо различіе що ѡмъ се притѣра едно се (39) или предъ нихъ или по нихъ споретъ